

Nove pesmi.

Resignacija . . .

Tihnilo so sovražni vetrovi
 in v duši mi vstaja najlepši dan,
 prelepa se mavrica slika na nebu,
 kraseč mi življenja večerno stran. —

O mavrica zala, srce tolažeča,
 zakaj se tak pozno pojavila si?
 Zakaj mi tak pozno, pokoj roseča,
 vse skrite bolesi ozdravila si?

Jaz hodim za zarjo, v daljavi blestečo,
 za cilji jaz hodim prejasnimi . . .
 In kadar jo srečam — življenja srečo,
 o mavrica jasna — ne vgasni mi!

Ne vgasni mi, o sedmerbojna!
 Večera ti zlatožarnega
 znanilka mi bodi, da duša pokojna
 mi bo sred življenja viharnega!

Božanstvo.

V svetlobi nebeških zvezd
 sem videla tvoje oko . . .
 oko, ki z enim pogledom
 poljublja nebo in zemljó!

In v pesmi večernih pevcev
 bil sveti tvoj glas je djan —
 iz morja skrivnostnega šuma
 prihajal si ti na dan!

In v cvetih in v sapah pomladnih
 je plaval tvoj sveti dih . . .
 ti bil si stražnik pokoja
 vrh grobov pozabljenih. —

In v sveti naravi povsodi
 oko mi je našlo tvoj sled,
 a jezik imenu ni tvojemu
 zmogel primernih besed:

Ti misel vesoljstva . . . Ti moč
 neskončna si vseh moči!
 Pogled miru in ljubezni! —
 Tak duha — duša časti!

Poetom.

Vi pesniki, vi heretiki,
 vi kritiki, vi estetiki,
 da bi vam Bog dal zdravja!

Kdor več ne veruje v višnje moči,
 naj se zaljubi v lepe oči
 in v njih naj Boga proslavlja!

In Bog, ki nam dal je cvet in klas,
 ki strunam navdahnil je sladek glas
 in duhu dal je peroti,

ta Bog v ljubečih očeh je skrit,
 neskončno blažilen njegov je svit:
 Luč večna — v življenja temoti!

Sonji.

(V opatijskem parku.)

Skozi zelene gaje
šel je pomladni dih,
pa je poljubljal palme,
mirte, ciprese, agaje
sladki pomladni dih!

Šla sem po pisani poti
sredi pomladnih dni,
pa mi prihaja naproti
deva vilinske postave,
dekle nebeških oči . . .

Morda pomlad nebeška
hodi po zemskih tleh? —
Ne! To je hoja človeška,
znana mi ta govorica,
znan mi teh usten nasmeh!

Oči te so se napile
krasote nebeških zvezd . . .
Noge te niso hodile
nikoli po bridkih potih,
nikoli trnjevih cest!

Usten presladka beseda
meni sorodno zveni . . .
To je slovanska beseda!
V blagem srcu pretaka
žlahtna se ruska krí!

M. P. Nataša.

